

[Moesgaard.]

tilbage, måske helt tilbage til den tid, da vor højtærede formand var justitsminister.

Mit parti her i tinget har vedtaget at stemme for det foreliggende lovforslag. Jeg vil dog gerne gøre endnu en bemærkning. Da dette lovforslag i fjor blev behandlet her i tinget, påtalte jeg oprettelsen af socialdemokratiets private priskontrol, jeg syntes, det kunne skabe mistillid i befolkningen overfor de handlende. Det glæder mig, at denne kontrol ikke er ført videre ud i livet, hvad jeg heller ikke tror er nødvendigt, for under den frie konkurrence skal priserne såmænd nok regulere sig selv. Vi ser, at selv kødpriserne synes at være faldet i et rimeligt leje. Jeg bringer partiet min tak for den gode forståelse.

Windeløv: Det foreliggende lovforslag, der er en gammel kending i det høje landsting, kan tiltrædes af mit parti, så meget mere som straffebestemmelserne i den gamle lovs § 9 er udgået og loven på dette område ændres til navnlig at være af vejledende karakter. Endelig har de interesserede faglige organisationer givet enstemmig tilslutning til lovforslaget. På min gruppes vegne skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Axel Christensen: Da det lovforslag, som her behandles, er af samme indhold, som da det sidst forlod landstinget — med undtagelse af den $\frac{1}{30000}$, som den højtærede minister oplyste om —, skal jeg ikke give anledning til indgående drøftelser ved denne lejlighed, men henvise til mine tidligere udtalelser om spørgsmålet.

Det er naturligvis med interesse, jeg har bemærket den ihærdighed, hvormed man fra folketingets partiets side har behandlet spørgsmålet, og det forsvar, som man fra visse sider har ført for den udvidede kontrol og eftersyn af alle vægte hvert fjerde år. Det er som bekendt denne del af lovforslaget, der har været nogen uenighed om og også vil være det her i dag. Også her i dag er flertallets synspunkter fremført, uden at der er sagt noget nyt i spørgsmålet. De betragtninger, som vi fra mit partis side gjorde gældende, da loven sidst behandledes her i tinget, har under folketingets behandling vundet tilslutning også hos partiet venstre i det høje folketing og hos retsforbundet. Derfor håbede jeg, at partiet venstre i dette høje ting ville følge den samme linie under behand-

lingen i dag, men jeg forstår nu på det ærede medlem hr. Moesgaards tale, at han, skønt han langtfra er tilfreds med forslaget, alligevel for partiets vedkommende sluger kamelen.

De betragtninger, som lå til grund for mit partis stilling i fjor, gælder stadig. Vi anser det ikke for nødvendigt at indføre denne systematiske kontrol med alle landets vægte hvert fjerde år; vi tror ikke på, at det i realiteten bringer de af flertallet så meget omtalte forbedringer på dette område. Vi er af den opfattelse, at den reelle købmand og forretningsmand nok skal drage omsorg for at betjene sine kunder således, at de får den vægt, der tilkommer dem. Spørgsmålet om at være købmanden behjælpelig, så han undgår at tabe på udvejningen af varerne — det har jo været meget fremført ved de tidligere forhandlinger —, vil jeg se bort fra; det er i praksis uden betydning for publikum. Og der kan lige så godt opstå en uregelmæssighed ved en vægt indenfor en kortere tid, efter at den er afprøvet, som efter en længere tid, for hvem garanterer for en vægts nøjagtighed et godt stykke frem i tiden? Det afhænger meget ofte af, hvordan vægten bliver behandlet. Lovrigt sættes der nu ved privat initiativ så meget ind på anskaffelsen af nøjagtige vægte, at vi godt kan klare os med dette i forbindelse med de stikprøver, som politiet efter de gældende regler har ret til at foretage. Forholdet er jo ikke sådan, at det i hele spørgsmålet om reel vægt står og falder med den foreslåede udvidelse af justervæsenets kontrol. Hvis det havde været tilfældet, var vi sløjt kørende på dette område.

Vi finder fortsat, at den fremtidige kontrol med vægte må kunne praktiseres grundigt nok under den bestående ordning. Det vil man altså ikke bøje sig for fra flertallets side, og så må vi affinde os med, at loven af flertallet gennemføres i den nu foreliggende skikkelse, men vi føler os altså ikke overbevist om, at det er påkrævet at belaste administrationen med denne nyordning, hvorefter alle vægte skal afprøves mindst hvert fjerde år. Vi tror, at kontrollen som hidtil kunne praktiseres tilstrækkelig grundigt med de myndigheder, som den gældende lov giver. De giver administrationen adgang til det fornødne i denne henseende, og vi kan derfor ikke medvirke til en udvidelse på dette område. Vi er i det hele taget enige i folketingets mindretals bemærkninger og kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.